

De-ale ogrăzii

Dan Eugen Munteanu

De-ale ogrăzii

(...după târgul de Duminică...)

Mai să vezi și să nu crezi
cum se plânse deodată
o Mioară de la turmă,
după-un târg „înstrăinată“:..

... - „Mă aflam într-o ogradă,
nicidecum printre străini...
fiind aproape-înconjurată
de-o gramadă de Găini,

...căci Dulăul cel de vază
în problemele de pază,
le uitase de plăcere
„sortând“ resturi menajere...

Nu lipsea aproape nimeni
la apelul mațelor,
ghiorăind și concurând
măcăitul Rațelor.

Chiar și Scroafa cea bătrână
în șorici, roză și plină,
dând cu râțul la o parte
tot ce s-adăpa-n cocină...

...un Curcan mai furios,
mai să calce-o Gainușă,
se scremea să-și facă loc
înroșindu-se sub gușă ,...

...bâlbâindu-se- ngâmfat,
neținând nici socoteală
de Cocoșul pavoazat
cu penajul lui de Gală.

Singur, izolat și trist,
sub o streășină Măgarul
se lupta vânând cu coada-i
muște ce-i curtau samarul ...

...Doar din celalt colț de-ogradă
cu-n pieptar pictat din două,
alb - maron, privea Vițelul
totul, ca la poartă nouă!" ...

Cu-asta își sfârși povestea
singurateca Mioară
ce-și visa fără-ndoială
Turma ei de- odinioară...

...cu-n scenariu cunoscut:
Turma,... un Cioban,... Dulăul...
Ea-ntre multele-i Surate,
Totu-ngrămădit, dar Liber...
...și Natură? ... cât mai tot Hăul !